

Biroul Secretarului al Senatului
Bp 434 08.10.2015

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru respectarea utilizării limbii române ca limbă oficială a statului român

Analizând **propunerea legislativă pentru respectarea utilizării limbii române ca limbă oficială a statului român**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B434 din 09.09.2015,

CONSIGLIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare interzicerea utilizării limbii materne a minorităților în raporturile cu autoritățile administrației publice locale, cu instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și cu serviciile publice deconcentrate.

Analizând soluțiile legislative indicate în cuprinsul art.1-6, se constată că, în fapt, acestea reprezintă reversul dispozițiilor art.19 și art.76 alin.(2)-(4) din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la dreptul cetățenilor aparținând unei minorități naționale de a se adresa autorităților publice locale și în limba maternă. De altfel, prin art.8 al prezentei propunerii se și intenționează abrogarea prevederilor menționate mai sus.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente dispozițiile art.73 alin.(3) lit.o) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

2. Soluția legislativă propusă contravine obligațiilor asumate de România prin ratificarea, prin Legea nr.33/1995, a **Convenției-cadru**

pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995, precum și prin ratificarea, prin Legea nr.282/2007, a **Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare**, adoptată la Strasbourg la 5 noiembrie 1992.

În conformitate cu prevederile Cartei, **la nivel constituțional** se regăsesc norme care asigură posibilitatea folosirii limbii minorităților naționale în învățământ, justiție, **autoritațile administrației publice locale**.

Amintim, în acest sens, dispozițiile **art.32 alin.(3)** din Legea fundamentală, potrivit cărora *dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale de a învăța limba lor maternă și dreptul de a putea fi instruite în această limbă sunt garantate; modalitățile de exercitare a acestor drepturi se stabilesc prin lege.*

De asemenea, dispozițiile **art.120 alin.(2)** din Constituție, prevăd **asigurarea folosirii, în scris și oral, a respectivei limbi a minorității naționale în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând unei minorități naționale au o pondere semnificativă**. În acest context, amintim și dreptul cetățenilor români aparținând minorităților naționale de a se exprima în limba maternă în fața instanțelor de judecată, în condițiile legii organice, care este consacrat **de art.128 alin.(2)** din Legea fundamentală.

Prin urmare, apreciem că soluțiile avansate de inițiator îndreptate pe coordonatele **interzicerii folosirii limbilor minorităților naționale**, mai cu seamă în cadrul și în relația cu terții a **autoritaților administrației publice locale** dar și a **serviciilor publice deconcentrate**, în ceea ce privește limba de desfășurare a ședințelor consiliilor locale și județene, inscripționarea denumirii instituțiilor, localităților sau a străzilor, aducerea la cunoștință publică a actelor administrative, sunt susceptibile de a fi considerate ca încalcând normele constituționale incidente, dar și angajamentele asumate de România la nivel internațional.

3. Cu privire la caracterul oficial al limbii române, proclamat în noile norme propuse, subliniem că acesta este instituit deja prin art.13 din Constituția României, republicată.

În literatura de specialitate, s-a precizat că „*Limba oficială a statului român este limba română, limba în care sunt redactate toate actele sale oficiale și în care sunt aduse la cunoștință publică. Caracterul oficial al unei limbi este dat de obligativitatea utilizării acelei limbi în raporturile cetățenilor cu autoritațile statului.*

[...] Oficialitatea limbii române, reglementată la nivel constituțional, își găsește exprimarea și în legislația subsecventă Constituției. [...]

Caracterul oficial al limbii române trebuie interpretat în strânsă legătură cu dispozițiile constitutionale ale art.120 alin.(2)¹”, care au consfințit, la rang de principiu de bază, dreptul cetățenilor aparținând minorităților naționale de a-și folosi limba maternă în raporturile cu administrația publică locală.

„Din textul constituțional reiese că acest drept nu este recunoscut tuturor cetățenilor aparținând unei minorități, ci doar acelor cetăteni care au o pondere semnificativă în unitatea administrativ-teritorială în care locuiesc.” Acceptiunea de „pondere semnificativă” se regăsește în prevederile Legii nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind stabilită la „peste 20 % din numărul locuitorilor”².

4. În ceea ce privește normele sancționatorii din cuprinsul art.7, acestea sunt lipsite de precizia necesară unor dispoziții legale, întrucât din redactarea propusă nu rezultă nici care anume sunt faptele sancționate și nici care este natura răspunderii juridice incidente în cazul încălcării prevederilor legii.

Pe de altă parte, precizăm că, situațiile în care încetează calitatea de deputat sau senator sunt expres și limitativ prevăzute de art.70 alin.(2) din Legea fundamentală. Prin urmare, este neconstituțională stabilirea, la nivel de lege, a unor noi situații de „pierdere a mandatului” acestor categorii de demnitari, așa cum se prevede la art.7 alin.(1) din proiect.

Din motivele expuse mai sus, propunerea legislativă **nu poate fi promovată**.

București
Nr. 1070 | 07.10.2015

¹ A se vedea prof. univ. dr. Ștefan Deaconu §.a., „Constituția României – comentariu pe articole”, Editura C.H. Beck, 2008, p 132.

² A se vedea prof. univ. dr. Virginia Vedinaș §.a., *op.cit.*, p. 1169.

25 completat prin O.U.G. nr. 14/2015 M. Of. nr. 374/28 mai 2015 introduce alin. (8_1) - (8_4) la art. 55, alin. (9) - (12) la art. 99, alin. (2) la art. 117
Ordonanță de urgență pentru completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și pentru modificarea art. 39 alin. (7_2) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale

26 rectificare M. Of. nr. 384/2 iun. 2015 rectifică art. 55 alin. (8_1)
RECTIFICARE

27 modificări prin L. nr. 200/2015 M. Of. nr. 555/27 iul. 2015 modifică art. 47
Lege pentru modificarea art. 47 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001